

KUTSAL KİTAP YORUMU SERİSİ

4. YENİ HAKİKATLERİ KEŞFETMEYİ BEKLEYİN

Kutsal Kitap Yorumu üzerinde vaaz serimizde şimdiye kadar üç noktayı yaptık.

Birincisi, gerçeği doğru anlamamız için Kutsal Ruh'un aklımızı aydınlatması için dua etmek gerektir. Kutsal Yazıların gerçek yazarı Kutsal Ruh'tur.

İkincisi, okuduğumuz şeylere uymak istememiz lazım, yoksa Tanrı bize anlayış vermez.

Üçüncüsü ise, açık fikirli olarak Tanrı'nın Sözü'nden öğrenmemiz gerektiğidir. Allah'ın Sözü'nün gerçek öğretisi, toplumumuzun, ailemizin ve öğretmenlerimizin bize söylediklerinden farklı olabilir. Allah'ın Sözü'nün kendini anlatmasına izin vermeliyiz.

Açık fikirli olma kavramına yakın bir fikir şöyledir: yeni hakikatleri keşfetmeye hazır olmamız lazım. Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nun esinlediği Kutsal Yazılar, en zeki insanların inceleyebildikleri gerçekleri açığa vurur, yine de bundan fazlası vardır. Kutsal Kitap'ın anlamı derin ve geniştir. Kurtuluşa kavuşmayı gerektiren bilgi, bir çocuğun anlayabileceği kadar açıktır, ama yine de en büyük alimler bile Kutsal Kitap'ın hepsini hiçbir zaman anlayamayacaklardır.

İsa öğrencilerine şöyle söyledi:

Yuhanna 16:12-13 "Size daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız. 13 Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yönlentecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek."

Öğrenciler, bir çırpıda sadece bir miktar gerçeği öğrenebildiler. Bu normal. Birinci sınıfta yüksek matemetik öğrenmeye başlamazsınız. Koşmayı öğrenmeden önce yürümeyi öğrenirsiniz. Aileniz için bütün sofrayı donatmadan önce bir çeşit yemek yapmayı öğrenirsiniz. Spor salonuna ilk gittiğinizde 100 kilo kaldırmaya çalışmazsınız. Küçük başlarsınız sonra ilerlersiniz.

İsa, Kutsal Ruh'un öğrencilerine hakikatin dahasını da öğreteceğini vaat etti. Her yeni gerçeğin gelmesiyle, bunun hayata uygulaması sorumluluğu da beraberinde gelir. Sorumluluk, yapmamız gereken bir şey olabilir. Belki başkalarına anlatmamız gereken bir mesaj alırız. Bize

verilen sorumluluk bir şey yapmaktan çekinmemiz olabilir.

Kutsal Yazılardan Tanrı'nın yeni bir talimat verip yeni talimata itaat beklemesi örneklerine bakalım.

Yaratılış 4:3-5 Günler geçti. Bir gün Kayın toprağın ürünlerinden RAB'be sunu getirdi. 4 Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti. 5 Kayın'le sunusunu ise reddetti. Kayın çok öfkeleni, suratını astı.

Kutsal Kitap, kurban sunulmasının ne zaman başladığını söylemez. Fakat Kayın, yani Kabil ve Habil bunu yaparlardı. Demek ki çok erken başlamıştır. Tanrı bir sunuyu kabul etti ancak diğerini kabul etmedi. Nitekim kurbanın sunulmasının kabul edilecek bir yöntemi vardı; genç adamlar da bunu biliyorlardı. Kurbanın anlamı neydi? Bunu mutlaka biliyorlardı, ancak Kutsal Kitap'ın ilk bölümlerinde bunlar anlatılmıyor. Bu bilgi sonra verilecekti.

Bu, Tanrı'nın kurbandan başka bir şey beklemediği anlamına mı geliyor? İbrahim'le durumun değiştiğini göreceğiz. Yaratılış 17:9-14 Tanrı İbrahim'e, "Sen ve soyun kuşaklar boyu antlaşmama bağlı kalmalısınız" dedi, 10 "Seninle ve soyunla yaptığım antlaşmanın koşulu şudur: Aranızdaki erkeklerin hepsi sünnet edilecek. 11 Sünnet olmalısınız. Sünnet aramızdaki antlaşmanın belirtisi olacak. 12 Evinizde doğmuş ya da soyunuzdan olmayan bir yabancından satın alınmış köleler dahil sekiz günlük her erkek çocuk sünnet edilecek. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürecek bu. 13 Evinizde doğan ya da satın aldığınız her çocuk kesinlikle sünnet edilecek. Bedeninizdeki bu belirti sonsuza dek sürecek antlaşmamın simgesi olacak. 14 Sünnet edilmemiş her erkek halkının arasından atılacak, çünkü antlaşmamı bozmuş demektir."

Sünnet, İbrahim'in duyduğu yepyeni bir şeydi. Daha önce hiç kimse böyle bir şey yapmamıştır herhalde. Fakat Allah sünnetin Kendisinin İbrahim'le arasındaki antlaşmanın simgesi olduğunu söyledi. Bu, yeni bir gerçektir. Bununla birlikte yerine getirilmesinin beklentisi vardı.

Bu noktada Kutsal Kitap, Allah'ın antlaşmanın simgesi olarak neden sünneti seçtiğini anlatmaz. Antlaşma, Kenan diyarını miras almakla ve bir çocuğa sahip olmakla ilgiliydi.

İbrahim'in, Tanrı'nın yasalarına itaat etmesi beklendi.

Yaratılış 17:1 Avram doksan dokuz yaşındayken RAB ona görünerek, "Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım" dedi, "Benim yolumda yürü, kusursuz ol."

Yarılış 26:5 "Çünkü İbrahim sözümü dinledi. Uyarılarıma, buyruklarıma, kurallarına, yasalarıma bağlı kaldı."

İbrahim, kendisinden önceki nesiller gibi kurban keserdi. İbrahim'e oğlunu bir yakmalık sunu olarak sunmasını söylenen hikayede bunu anlıyoruz. Oğlunun yerine bir koç sunuldu.

Yıllar geçer, İbrahim'in soyu Mısır'da esarettedir. Allah, onları esaretten çıkarması için Musa'yı seçti. İsraililer çöle gittikleri zaman Allah onlara talimatlar ve yasalar vermeye başladı. Bu yasaların bazıları İsraililer için yeni değildi. Muhtemelen, İsraililer On Emir'in başlıca ilkelerini önceden biliyorlardı. Allah, hayat ile ilgili her şeye, evlilikten mirasa, temizlikten tapınaktaki kurbanlara ve başka konulara ilişkin yeni kurallar ve yasalar verdi. Kurban konusu genişletildi. Değişik türler vardı her biri kendine göre bir anlam taşıyordu. Bu bilginin çoğu İsraililere yeniydi. Ancak eski gerçekleri ortadan kaldırmadılar. Yahudiler bu emirler ve yasalarla yüzyıllar boyunca yaşadılar.

O zaman İsa geldi. Yahya, Yahudileri tövbenin simgesi olarak vaftiz ediyordu. Vaftiz, Yahudilere yeni bir kavram değildi. Yabancılar, museviliği kabul ettikleri zaman, onların bir Yahudi olarak yeniden doğdukları simge olarak vaftiz ederlerdi. Hiç kimse Yahya'ya gelip "Vaftiz nedir?" diye sormadı. Biliyorlardı zaten.

İsa, bu konuya bir şey ekledi:

Yuhanna 3:5 İsa şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez."

Markos 16:16 İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek.

İsa, bir kimsenin sonsuz yaşama kavuşması için İsa'nın dünyanın kurtarıcısı olarak vaftiz edilmesi gerektiğini söyledi. Bu başkaydı. Bu yeni bir gerçektir. Yahudilerin çoğu bunu reddettiler. İsa'yı Mesih olarak reddettiler. Sonuç olarak sonsuz yaşamı da reddettiler. Yeni gerçeği kabul etmediler. Bu yeni gerçek, Allah'ın daha önce verdiği buyrukları ortadan kaldırdı mı?

Yuhanna 1:29-34 Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! 30 Kendisi için, 'Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi işte budur. 31 Ben O'nu tanımıyordum, ama İsrail'in O'nu tanıması için ben suyla vaftiz ederek geldim." 32 Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: "Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm. 33 Ben O'nu tanımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur' dedi. 34 Ben de gördüm ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ettim."

Yeni hakikat, eski hakikatleri genişletip izah etti, yani açıkladı. Kabil ve Habil zamanından sonra yapılan kurbanlar, İbrahim ve İsraililerin yaptıkları kurbanlar hep semboliktiler. Gerçek günah sunusu olan İsa'ya işaret ediyorlardı. Suyla vaftiz olmamız lazım ancak bu, İsa'nın Kutsal Ruh'la vaftiz ettiğini sembolize eder.

Peki sünnet? Sünnete ne oldu? Bunun ruhsal olarak anlamı genişletildi.

Kolosaliler 2:9-14 Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor. 10 Siz de her yönetim ve hükümlürlüğün başı olan Mesih'te doluluğa kavuştunuz. 11 Ayrıca Mesih'in gerçekleştirdiği sünnet sayesinde bedeninin benliğinden soyunarak elle yapılmayan sünnetle O'nda sünnet edildiniz. 12 Vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz, O'nu ölümden diriltiren Tanrı'nın gücüne iman ederek O'nunla birlikte dirildiniz. 13 Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarımızı O bağışladı. 14 Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarpmıha çakarak ortadan kaldırdı.

Yeni Ahit'te sünnet antlaşmasının anlamını buluruz. Sünnet, bedeninin benliğini silip atmasını simgeledi. İbrahim günah içinde yaşamamalıydı. Günahlı isteklere göre yaşamaması, bir ruhsal adam olması gerekliydi. Antlaşmanın simgesi olarak da sünnet oldu. Yeni Ahit'te şimdi bu sünnetin insani ellerle yapılmadığını öğreniyoruz. Yeni yürek olan İsa'nın yaptığı sünneti alırız. Bu, Kutsal Ruh aracılığıyla yapılır. Şimdi vaftiz bunu simgeler. Vaftiz yeni bir ayindir. İtaat gerekir. Fakat bu yeni bir hakikat değildir. Sünnet gerçeği eski bir hakikattir. Gerçek şu ki: eski günahlı hayatımızın ölmesi gerekir. Eski günahlı hayatımızın, İsa Mesih'in yaptığı sünnetle kesilip atılması lazım. Eski hayatımız vaftiz sularında gömülür. Yeni ruhsal hayata diriliriz.

İbrahim, Allah'ın yasalarını yerine getirdi. İsraililerin On Emir'i tutulması gerekti. Yeni Ahit, ahlak yasası olan On Emir'i iptal eder mi? Hayır. Ancak taşlar üzerinde değil kalp üzerinde yazılır.

İsa dedi ki:

Yuhanna 13:34 Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.

İsa, bunun yeni bir buyruk olduğunu söyledi. Ama gerçekten öyle miydi?

Levililer 19:18 Öç almayacaksın. Halkından birine kin beslemeyeceksin. Komşunu kendin gibi seveceksin. RAB benim.

İsa'nın buyruğu yeni bir şey değildi. Fakat sanki kaybolmuştu. Tevrat'ta yazılıydı ama insanlar gözden kaçırmışlardı. İsa'nın tekrar göstermesi gerekirdi. Öğrenciler için yeniydi.

Siz Kutsal Yazıları okurken, yeni şeyleri öğrenmeyi bekleyin. Allah size her şeyi bir çırpıda göstermez. Tanrı yeni talimat verebilir, veya hakikati yeni ve genişletilmiş bir şekilde açığa vurabilir. Bu daha önceki vahiyleri iptal eder mi? Hayır. Fakat eski vahiyleri yeni bir perspektife koyabilir. Gelecek sefer biz bu konuda konuşuruz.

Kutsal Yazıları okurken, kaybolmuş olan gerçekleri ve sorumlulukları bulabiliriz. İnsan tarafından yapılmış geleneklerin altında gömülmüş olabilirler. Aslında eski ama bize yeni olan şeyleri öğrenmeyi bekleyin.

Kutsal Kitap, son zamanlarda bir kriz tasvir eder.

Vahiy 13:16-18 Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağ eline ya da alınına bir işaret vurduruyordu. 17 Öyle ki, bu işareti, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir şey satın alabilirsin, ne de satabilirsin. 18 Bu konu bilgelik gerektirir. Anlayabilen, canavara ait sayıyı hesaplasın. Çünkü bu sayı insanı simgeler. Sayısı 666'dır.

Vahiy 14:9-10 Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyordu: "Bir kimse canavara ve heykeline taparsa, alınına ya da eline canavarın işaretini koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından içecektir. Böylelerine kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle işkence edilecek."

Canavar kimdir? İşareti nedir? Son zamanlarda imanlıların bunları bilip Allah'la ve yasalarıyla ahenk içinde yaşamaları gerekir. İbrahim'e özgü, Mısır'dan çıkış zamanında İsraililere özgü, İsa'nın dönemindeki insanlara özgü gerçekler nasıl olduysa, Tanrı'nın Sözü'nde kendi zamanımıza özgü hakikatler vardır. Görevimizi öğrenmek için Allah bize bilgelik versin.